

ת"פ 30685/03/22 - מדינת ישראל נגד בית קטן בערבה חולון, שבת (מרדכי רפאל) עפר

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 30685-03-22
18 אוקטובר 2022

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד אירית קוטונ ג די

נגד

הנאשמים:

1. בית קטן בערבה חולון
2. שבת (מרדכי רפאל) עפר
ע"י ב"כ: עו"ד אלדן דנינו

החלטה

1. ביום 14.3.22 הגישה המאשימה נגד הנאשמים כתב אישום כדלקמן:

"א. העובדות:

1. הנאשמת 1 הייתה במועד הרלוונטי לכתב אישום זה, שותפות המבצעת בנייה בפרויקט הרמב"ם 5 אשדוד (להלן: "האתר").

2. הנאשם 2 היה במועד הרלוונטי לכתב אישום זה, שותף ומנהל פעיל של נאשמת 1.

3. ביום 17.6.21 נערך על ידי נציגי המאשימה ביקור פיקוח באתר במהלכו נמצאו ליקויי בטיחות רבים. באותו היום הוצא צו בטיחות מס' 104255.

4. ביום 21.6.21 בוצע ביקור פיקוח ע"י מפקחי עבודה אשר במהלכו נמצאו כי צו הבטיחות באתר מופר וכי נמשכות העבודות באתר. כמו כן נמצאו ליקויי בטיחות רבים. הליקויים שנמצאו.

א. הנאשמת 1 לא הודיעה למפקח העבודה האזורי על מינוי מנהל עבודה.

ב. הנאשמת 1 לא דאגה שהעבודות באתר יתבצעו בהנהלתו הישירה והמתמדת.

של מנהל עבודה בניגוד לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה).

- ג. הנאשמת 1 לא מינתה עוזר בטיחות בניגוד לחוק ארגון הפיקוח על העבודה.
- ד. הנאשמת 1 לא דאגה כי ציוד חשמלי באתר יהיה תקין בניגוד לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה).
- ה. הנאשמת 1 לא דאגה כי פין ההשענה של התומכת העשויה מתכת יהיה עשוי ממוט ברזל עגול, בקוטר של 12 מ"מ בניגוד לתקנות הבטיחות בעבודה.
- ו. הנאשמת 1 לא דאגה כי תומכות של טפסנות תקרת ממ"ד לא יועמדו ישירות על תשתית מבטון וזאת בניגוד לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה).
5. הנאשם 2 לא נקט אמצעים סבירים לקיום הוראות הצו ולמניעת העבירות.
6. הנאשמים הפרו את צו הבטיחות וכפועל יוצא מכך סיכנו את ביטחונם, שלומם וחיייהם של העובדים באתר ואחרים.
- ב. הוראות החיקוק לפיהם מואשמים הנאשמים:
- נאשמת מס' 1 -
1. אי הודעה על מינוי מנהל עבודה למפקח העבודה האזורי עם תחילת העבודות - עבירה על תקנה 2(ב) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) תשמ"ח - 1988.
2. העדר השגחה לביצוע העבודות בהנהלתו הישירה והמתמדת של מנהל העבודה - עבירה על תקנה 2(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988.
3. אי מינוי עוזר בטיחות - תקנה 25 ב (א) לחוק ארגון ופיקוח על העבודה, התש"י - 1954.
4. הפרת צוו בטיחות - עבירה על תקנה 7 (א) חוק ארגון הפיקוח על העבודה, התש"ד - 1954.
5. אחזקת ציוד שאינו תקין בכל שאחזקו באתר בכבלי חשמל מאריך וציוד חשמלי (שקעים/תקעים) שאינם מתאימים לעבודה באתר בניה - עבירה על תקנה 163(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) תשמ"ח - 1988.
6. תומכות מתכת - פין ההשענה של התומכת אינו עשוי מוט מברזל עגול, בלתי

מפותל בקוטר של 12 מילימטרים לפחות - תקנה 91 (ג) תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה), התשמ"ח - 1988.

7. אופן העמדת התומכות - תומכות על טפסנות תקרת ממ"ד הועמדו ישירות על תשתית מבטון - בניגוד לתקנה 88 (ב) תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה) התשמ"ח - 1988.

(7 עבירות)

אחריות ועונשין: סעיף 5(א)(ב) ו - 195 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) התשמ"ח - 1988. סעיף 191, 223 ו - 225 (א) וסעיף 22 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תש"ל 1970.

נאשם מס' 2:

1. אי הודעה על מינוי מנהל עבודה למפקח העבודה האזורי עם תחילת העבודות - עבירה על תקנה 2(ב) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) תשמ"ח - 1988.

2. היעדר השגחה לביצוע העבודות בהנהלתו הישירה והמתמדת של מנהל העבודה - עבירה על תקנה 2(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) תשמ"ח - 1988.

3. אי מינוי עוזר בטיחות - תקנה 25 ב (א) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954.

4. הפרת צוו בטיחות - עבירה על תקנה 7 (א) חוק ארגון הפיקוח על העבודה התשי"ד - 1954.

5. אחזקת ציוד שאינו תקין בכך שאחזקו באתר בכבלי חשמל מאריך וציוד חשמלי (שקעים/תקעים) שאינם מתאימים לעבודה באתר בניה - עבירה על תקנה 163(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988.

6. תומכות מתכת - פין ההשענה של התומכת אינו עשוי מוט מברזל עגול, בלתי מפותל בקוטר של 12 מילימטרים לפחות - תקנה 91 (ג) תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה), התשמ"ח - 1988.

7. אופן העמדת התומכות - תומכות של טפסנות תקרת ממ"ד הועמדו ישירות על תשתית מבטון - בניגוד לתקנה 88 (ב) תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה)

התשמ"ח - 1988.

8. הפרת חובת הפיקוח המוטלת על נושא משרה עבירה על הוראות סעיף 222 לפקודה.

(7 עבירות)

אחריות ועונשין: סעיף 5(א)(ב), 5 (ג) ו - 195 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) התשמ"ח - 1988.

סעיף 191, 223 ו - 225(א) וסעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש] תש"ל - 1970.

2. ביום 21.9.22 ביקשו הנאשמים לבטל את כתב האישום בשל הגנה מן הצדק ובשל התנהלות הרשויות ובכלל זה מהסיבה שהמאשימה לא הסכימה לקיים הסדר מותנה עמם.

3. הנאשמים טענו שיש לבטל את כתב האישום כי לטענתם, נפלו פגמים מהותיים מאחר שהמאשימה מסרבת לקיים עמם הסדר מותנה ולטענתם החלטה זו היא בניגוד להנחיות היועצת המשפטית לממשלה. לטענת הנאשמים ב"כ המאשימה החליטה שהתיק לא מתאים להסדר מותנה בניגוד למקרים אחרים בהם המאשימה הגיעה להסדרים מותנים במקרים דומים גם בעבירות של עיצומים כספיים. הנאשמים הציגו בסעיפים 16 עד 28 לבקשתם מקרים בהם המדינה הגיעה להסדרים מותנים בעבירות בטיחות בעבודה. הנאשמים הפנו לנוהל משרד התמ"ת מיום 20.1.12 בדבר הפניית תיקים להליכים פלילים כאשר על פי הנוהל יש לדאוג שהאכיפה תהיה מידתית, שוויונית, מאוזנת ויעילה ולטענתם מאחר שהמאשימה לא הסכימה להליך של הסדר מותנה על בית הדין להתערב ולהורות על ביטול כתב האישום.

4. המאשימה השיבה שהתיק אינו מתאים למסלול הסדר מותנה לאור מדיניות ונהלי המאשימה ולאור הנחיה 4.3042 להנחיות היועמ"ש המפרטת את סוגי העבירות והנסיבות בהן ניתן לערוך הסדרים מותנים. לטענת ב"כ המאשימה העבירות המנויות בכתב האישום הן עבירות בגין ניתן להטיל עיצומים כספיים ולכן לפי סעיף 1ב(2) להנחיית היועמ"ש אין לערוך הסדר מותנה. ב"כ המאשימה התייחסה לדוגמאות שהציגו הנאשמים והסבירה שהדוגמאות לא רלוונטיות כי רובן הן ממועד קודם ליום 1.1.18 המועד שבו יש אפשרות להטלת עיצומים בתחום הבטיחות בעבודה. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות לנאשמים וכן לפסיקה שעוסקת באכיפה בררנית וביטול כתב האישום.

5. לאחר שבחנתי את הבקשה ואת התגובה הגעתי למסקנה שדין הבקשה בשלב זה להידחות. על פי פסק הדין בעניין בורוביץ כדי להחיל את דוקטרינת הגנה מן הצדק על בית הדין לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים בעניינו של הנאשם וכן האם יש בקיום ההליך הפלילי חרף הפגמים ככל שקיימים, פגיעה

חריפה בתחושת הצדק וההגנות ובשלב השלישי יש לבחון האם לא ניתן לרפא את אותם פגמים באמצעים מתונים יותר מביטול כתב האישום. במקרה שבפנינו הנאשמים לא הציגו פגמים שנפלו בהליכים ולכן אין מקום להחיל את ההגנה מן הצדק בשלב הזה של ההליך. סוגיית ההסדר המותנה קיבלה מענה בתשובת המאשימה. נקודת המוצא היא כפי שקבוע בסעיף 67א(ב) לחסד"פ, תובע רשאי שלא להעמיד חשוד לדין ולהציע לו הסדר מותנה אולם אין חובה לעשות זאת. אני מקבל את הפניית המאשימה להנחיית היועמ"ש 4.3042 המפרטת את סוג העבירות והנסיבות בהן ניתן לערוך הסדר מותנה. סעיף 1ב(2) קובע שלא ייערך הסדר מותנה בעבירה שהיסוד העובדתי בה מהווה הפרה שבשלה ניתן להטיל עיצום כספי על פי חיקוק. חלק מהעבירות המיוחסות לנאשמים הן עבירות שניתן להטיל בגין עיצום כספי כמו העבירה של אי הודעה על מינוי מנהל עבודה, עבירה לפי סעיף 2(ב) לתקנות הבטיחות בעבודה ולכן לא מצאתי שנפל פגם בהחלטת המאשימה בעניין זה. אני מקבל את הסבר המאשימה לגבי האפשרות הטלת העיצומים משנת 2018 ולכן התיקים אליהם הפנו הנאשמים אינם רלוונטיים, למעט ארבעה מקרים שבהם הסבירה ב"כ המאשימה שבכל אחד מהתיקים הייתה עילה מבוססת לעריכת ההסכם המותנה כאשר חלופת העיצומים לא הייתה רלוונטית בשלושה מאותם תיקים לפי חוק הגברת האכיפה (סעיף 24 לתגובת המאשימה מהיום).

6. הנאשמים לא הצביעו על פגמים שנפלו בהליך הפלילי. הם לא שכנעו שהיה על המאשימה להציע להם הליך מותנה. הסבר המאשימה בעניין זה מקובל עליי.

7. לאור האמור, טענת הנאשמים להגנה מן הצדק, בשלב זה נדחית.

8. דיון ההוכחות הקבוע ליום 20.10.22 נותר בעינו.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ג, (18 אוקטובר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.